

BISERICA ȘI ȘCOALA

REVISTĂ BISERICĂȘCĂ - CULTURALĂ

ORGANUL OFICIAL AL EPARHIEI ORTODOXE ROMÂNE A ARADULUI

Pastorală pentru Sf. Rusalii.*)

No. 2941/1931.

GRIGORIE

din îndurarea lui Dumnezeu episcop ortodox al eparhiei române a Aradului, Ienopolei și Hălmașului, precum și al părților anexate din Bănatul-Timișan.

Iubitului cler și tuturor credincioșilor din eparhia Aradului, dar și pace dela Dumnezeu Tatăl și Domnul nostru Iisus Hristos, împreună cu salutarea noastră arhierescă.

Prea Iubiții Mei fii sufletești,

Un muncitor din Anglia intră odată într-o mină de cărbuni, adâncă și cu multe poteci întortochiate. La un moment dat, lampa din mâna muncitorului se stinse și dânsul în întunerecul negru de sub pământ, fu cuprins de cea mai dureroasă desnădejde. Ceasuri întregi a umblat încoace și încolo prin mină și după ce i-s'au sleit puterile, s'a așezat jos plângând și zicând: »Sunt un om pierdut acum; moartea cea mai grozavă mă așteaptă, căci nu găsesc nici o cale să pot ieși din acest întunec». Dar iată, că un alt muncitor a intrat nu peste multă vreme în groapa cea adâncă spre a-l afla și a-l scoate afară. Muncitorul cel desnădăjduit nu voia să creadă ochilor când văzu în fața lui pe fratele său cu lumina izbăvitoare. Amândoi muncitorii s'au îmbrățișat și împreună au ieșit din groapă la viață și la lumină.

Soarta noastră a oamenilor se asemănă foarte bine cu întâmplarea muncitorului de căr-

buni fiindcă și pentru noi lumea în care trăim este de cele mai multeori ca o mină cu poteci multe și întunecoase al căror rost nu-l cunoaștem și de aceea umblăm în zilele noastre cuprinși de frică și de desnădejde.

Mulți ar dori să aibe dintr'odată toate bunățile pământești, fără să se mai gândească prea mult la suflet. Strămoșii noștri vedeau altcum fericirea. Ei știau bine că orice avere are cineva, la judecată își va da seama de felul cum a dobândit-o. Ei cinsteau mult pe oamenii evlavioși, cari cercetau biserica și creșteau bine pe pruncii lor. Dar azi pe satele noastre acela are vază, care este mai bogat în averi pământești.

În timpurile vechi lacomii și nesățioșii nu erau bine văzuți, iar cei cari cinsteau rânduelile creștinești erau mult cinstiți. Mai de mult creștinii nu erau îngâmfați și pizmătăreși, ci erau smeriți și buni. Ei posteau cu trupul și cu sufletul. Își înfrânu mânia, limba, nu mințeau, nu jurau strâmb și se fereau de îmbuibare. Pentru mâncare aveau două feluri de vase, unele pentru dulce și altele pentru post. Când venea

*) Prea Cucernicii Preoși vor citi această Pastorală în ziua I. a Sf. Rusalii.

postul ei așezau la o parte vasele de dulce și în timpul postului nu mâncau din ele. La cei bătrâni vedeai pe masă Ceaslovul și Psaltirea și alte cărți sfinte.

La viața strămoșilor să ne întoarcem noi cei de azi și să înțelegem, că ei aveau darurile Duhului Sfânt. Sărbătoarea Sf. Cincizecimeii ne aduce lumină și viață, susținând viața sufletului prin darurile Duhului Sfânt. Acest Duh ne dă înțelepciune, înțelegere, sfaturi bune, putere, cunoștințe, bunacredință și temerea de Dumnezeu (Isaia 11).

Mintea omenească neîntrerupt caută adevărul, dar cade la pământ ca o pasere obosită și numai luminată de Duhul Sfânt ajunge la adevăr. Apostolul Matei care ședea la vamă, era departe de adevăr, dar luminat cu lumina Duhului Sfânt ajunge să fie luminat și fericit.

Fără darul Duhului Sfânt este slabă inima omenească și este pornită spre ură. Apostolul Pavel mai înainte prigonea pe creștini, dar după ce Duhul Sfânt i-a încălzit inima, ea s'a aprins pentru Hristos.

Cât este de neputincioasă voința noastră. Câte hotărâri bune și folositoare nu luăm noi, dar ele cad ca niște flori ofilite. Duhul Sfânt întărește voința noastră.

Două adevăruri mari trebuie deci să cunoaștem azi: 1. Noi oamenii suntem slabi și neputincioși, supuși ispitelor și păcatelor; 2. Duhul Sfânt toate le plinește, fiind vistierul bunătaților și dătătorul de viață. În această zi să rugăm deci pe Atotbunul Dumnezeu ca să ne curățească de toată spurcăciunea și să mântuiască sufletele noastre.

Unii credincioși vor întreba: dar noi cei de azi nu avem pe Duhul Cel Sfânt? Răspunsul este că noi avem pe Duhul cel Sfânt în măsura în care ni-am luminat mințile și inima cu focul credinței. Credința multor oameni este azi ca ținuturile dela marginile pământului, fără iarbă, fără flori și pomi roditori. Credința trebuie să fie plină de căldură, rodnică și binefăcătoare. Credință caldă a avut un preot ca preotul Măcinic din Sibiel sau un țaran ca Oprea Miclăuș din Săliște, care timp de 30 ani a stat în temnița din Kufstein, fiindcă n'a voit să se lapede de biserica ortodoxă.

Această credință ne trebuie nouă celor de azi. Căci azi dela palatele frumoase până la colibe sărace se vorbește de renașterea ortodoxiei. Această ortodoxie este strâns legată de focul credinței noastre.

Cu ajutorul Duhului Sfânt ne vom lumina deci mințile și vom aprinde focul credinței în inimi și atunci ne vom înfrăți toate puterile ca să biruim pjeicile ce ne stau în cale. Duhul Sfânt va aduce între noi darul înțelegerii și iubirii frățești. Inimi deschise să avem deci azi, — iubiții mei fii sufletești, — și darurile Duhului Sfânt ne vor înfrăți, răutatea celor vicleni va fi nimicită și toți Românii se vor bucura cu bucurie mare.

De încheere țin să vă amintesc despre un mare adevăr: sufletul a fost dat omului nu pentru trup, ci trupul a fost dat pentru suflet. De aceea, noi cari ne mirăm de înălțimea corpurilor cerești și de adâncimea mărilor să ne mirăm de înțelepciunea lui Dumnezeu, dăruindu-ne pe Duhul său Cel Sfânt ca prin aceasta viață să avem acum și pururea și în vecii vecilor.

Al vostru al tuturor de tot binele voitor și iubitor Părinte

Arad, la Sf. Rusalii 1931.

† *Dr. Grigorie Gh. Comșa*
Episcopul Aradului.

Cuvântarea

Prea Sf. Episcop Grigorie, ținută în Timișoara, la ziua Eroilor, în 21 Maiu 1931.

Iubiții mei fil sufletești, Frați Români.

Crucea sfințită azi este simbolul jertfei Eroilor, cari au crezut în Dumnezeu și dreptatea Lui.

Sărbătorim azi triumful jertfei și al lepădării de sine, biruința eroismului sfânt. Sărbătorim nu jocul de noroc al unor oameni cu memoria uitată, ci năzuințe sfinte și fără prihană; sărbătorim pe cei cari știau că fără luptă nu este biruință, fără biruință nu este cunună de lauri.

Laurii biruinții se cuvîn eroilor cari prin jertfă s'au înălțat în ochii noștri, căci fără jertfă nu este înălțare și libertate. Precum Isus Hristos înainte de înălțare s'a jertfit pentru viața lumii, așa Eroii noștri, înainte de a se înălța la aureola recunoștinții, s'au jertfit pentru viața Românișmului. Ori viața este libertate.

Istoria ne spune, că un popor poate să rabde mult. Și ne mai spune această carte a învățămintelor din trecut, că apăsarea de veacuri nu poate să zdrobiască sentimentul de libertate al unei națiuni. Adevărul a acesta ni-l zugrăvește în mod neresturnabil trecutul nostru trist de sub jugul de neagră asuprire a unguirilor timp de aproape 1000 ani.

Numai acum simțim și noi românii dintre Carpați și Tisa, însemnătatea libertății naționale, și nu cred să mai fie o națiune în lumea cea mare, ca să se poată bucura așa de puternic de libertate ca națiunea română. Căci, spuneți-mi, unde mai este o națiune care să fi fost logodită atâta amar de vreme cu lanțurile robiei? Noi n'am știut ce e averea, căci am trăit în neagră sărăcie, am știut ce-l frumusețea naturii, dar nu ne-a fost ertat să ne desfătăm de privilegiile ei, căci eram îndată socoțiți de trădători: Oltul, Mureșul și Tisa, duceau lacrimile durerilor noastre, lacrimile unui întreg neam lovit fără de milă în cele mai scumpe comori ale sufletului său!

...Ajutorul ne era numai la bunul Dumnezeu și în puterile noastre. Întreb deci încă odată, unde este a doua națiune, care să fi suferit ca națiunea română?...

Nimeni nu va fi în stare să dea răspuns la această întrebare și astfel acum înțelegem și mai bine că poate mulți dintre noi și în aceste vremi de adevărată libertate națională umblă ca și cum ar fi încătușați în lanțuri. O asemenea stare nu e sănătoasă și de aceea trebuie să fie întreaga suflare românească pătrunsă de adevărul mare și sfânt, că prin vitejia dorobanțului român ne-am redobândit libertatea națională pe vecie.

Vitejia eroilor noștri se aseamănă cu martirul primilor creștini, având încredere în Dumnezeu și necunoscând decât cuvântul: *înainte!* Frumoase vremuri erau timpurile primare ale creștinismului: o primăvară a vieții creștine. Precum în timpul acela au înflorit flori sufletești fermecătoare: ale ascultării de Dumnezeu, ale nevinovăției eroice și mucenicești, așa eroii neamului și-au avut timpul primăverii lor sfinte: supunându-se voinței vecinice de a contribui la unirea tuturor Românilor, ascultând de Dumnezeu.

Eroii noștri simțeau că trebuie să fie viteji, înălăturând frica din inimile lor. Au pus frica sub picior, știind că faptele omului sunt de sclav, mincinoase și chiar gândurile îi sunt false și greșite. (Carlyle).

Noi, cei de azi trebuie să luăm pildă, căci ei au împlinit dorul milenar al Românilor.

Eroii trebuie să fie pilda noastră, pentru că ei au liberat cătușele milenare. Nu cunoaștem mormintele tuturor eroilor, ca să sărutăm gila ce acopere trupul lor, dar cunoaștem vitejia eroilor, isvorată din voința fermă de a lupta pentru Românilor. Prin voință fermă a întemeiat Temistocle stăpânirea maritimă a Atenei, a biruit Leonida pe Perși la Termopyle, dar pentru noi Mărăștii și Mărășești sunt mai scumpe de cât ori

ce nume pe lume, căci acolo s'a vărsat sânge românesc pentru idealul românesc, ba chiar pentru al omenirii, care trebuie să propășiască sub flamura dreptății.

Scump este pentru noi să știm unul din misterele biruinței vitejilor noștri. Era sufletul unitar, neîmpărțit al neamului, care mergea în aceeași alvie, ca un torent puternic. Elementele constitutive ale sufletului erau convergente; cartea românească, armata, biserica nu erau organisme fără combinație între ele, ci crucea și spada erau frați de cruce.

Marele erou, Regele neuitat Ferdinand I-ul a apărut acest suflet unitar până la cea din urmă clipă a vieții lui. Noi cei de azi avem datoria să ne punem în cea mai strânsă legătură trecutul. Carlyle spune că trecutul este în stăpânirea prezentului. Să ne dăm bine seama că nu putem face un pas înainte, fără a ne sprijini pe cel dinapoi. Dacă rupi punțile, pe care trebuie să treci ești, în regres sau chiar în prăbușire, dar nu în propășire. Cinstind elementele constitutive ale sufletului unitar românesc, instituțiile care au adăpat acest suflet, vom avea o garanță solidă că suntem în progres.

De aici de lângă mormintele eroilor, să nu plecăm deci niciodată fără învățăminte și mai ales să nu uităm că eroii cunoșteau numai cuvântul: *„Înainte!”*

Un vestit general a purtat o mulțime de lumpte. El comanda neîncetat: înainte. Când a ajuns pe patul morții zise către Regele său, care a venit să-l vadă. Majestate, până azi și mai ales până eram în lupte am cunoscut numai cuvântul *„înainte”*. Și acum simțind că mă apropii de ținta mea, zic acelaș cuvânt: înainte... spre Dumnezeu!

Înainte, vă zic și eu frați Români!

Înainte, sub înțeleapta conducere a Marelui nostru Rege Carol II-lea, Regele muncii și al datoriei.

Înainte sub paza vitezei armate, care acum împlinește o sută de ani dela reorganizare!

Înainte sub semnul crucii și al școlii înfrățită cu Biserica!

Înainte prin brațul vânjos al țaranului, prin înfrățirea plugului cu munca din ateliere!

Înainte prin cinstirea eroilor!

Înainte!

Înainte cu Dumnezeu.

Regele la Timișoara

Pe când se ivesc zorii
De-asupra Timișorii,
In ziua de doi Maiu
E-un cântec ș'un alaiu

*Mulțime 'nsuflețită
In grupuri împărțită,
Venit-a din tot satul
Să vadă pe 'mpărțitul.*

*Este realitate.
Tablouri neuitate
Se schimbă, cași 'n filme,
De ochii — abia le prinde,*

*De coruri și fanfare
Convou, ce capăt n'are
Șatâta tinerime
Stă pază prin mulțime.*

*Valuri de om pe stradă.
Ostași, toți în paradă,
Stau nemîșcați... icoane,
Fac paza de cordoane.*

*Urale nesfârșite,
Din inimi isvorite.
Sosește... înțelegeți?
Cel mai bun dintre regi.*

*Și după sfânta lege
Măritul nostru Rege,
Aduce-a Sa 'nchinare
La sfintele altare.*

Tș. 2 Maiu 1931.

Tie Flaviu.

P. S. Sa Episcopul Dr. Grigorie Gh. Comșa la Timișoara.

Zlăua Eroilor din a. c., a dat prilej neobositului nostru Arhiereu să se coboare în mijlocul fiilor săi sufletești din Timișoara, ridicând prin prezența, prin serviciul și prin vorbirea sa măeastră și adânc simțită fastul sărbătorii din acel oraș fruntaș din metropola Banatului.

P. S. Sa a plecat încă Miercuri d. m. dela reședință, însoțit de revizorul eparhial I. Georgia și diaconul Măcinic, către cari s'a mai atașat și dl consilier al Municipiului Arad, Constantin Popa.

La gara Timișorii au eșit întru întâmpinarea Stăpânului întreaga preoțime ort. rom. din Timișoara, în frunte cu P. C. protolereu Dr. P. Țucra și cu P. C. protopop militar I. Stroca.

P. S. Chiriarch, însoțit de P. C. protolereu Țucra, a mers dela gară direct la Mehala, spre a vedea stadiul în care a ajuns zidirea bisericii monumentale, care se ridică în acel cartier al Timișorii.

În cursul vizitării acelei zidiri aflând enoriașii din cartier că P. S. Sa se află la biserică, preocupați fiind și de chestia îndeplinirii parohiei lor, — s'au adunat în număr considerabil, — astfel P. S. Sa, folosin-

du-se și de acest prilej, le-au grăit cuvinte de îndemn pentru iubirea și alipirea către credința strămoșească, i-a îmbărbătat și îndemnat la jertfe, spre a putea termina zidirea bisericii, care va servi spre lauda lor, veacuri de-a rândul și mai presus de toate i-a îndemnat să fie în bună înțelegere și să fie stăpâniți de adevărata dragoste creștinească între oialtă.

După aceste P. S. Sa a descins la locuința părintelui protopop, unde a și rămas găzduit în cursul zilelor, câte a stat de astădată în Timișoara.

Joi dimineața la orele 9, P. S. Sa îmbrăcând odăjditiile sf. și însoțit de P. C. preoți I. Georgia, Dr. P. Țucra, Tr. Golumba, C. Vuia și diaconul Măcinic, a coborât din edificiul Directoratului regional și a mers la estrada ridicată în piața Unirii, unde a fost întâmpinat cu sf. Cruce și Evanghelie, de către P. C. protopop militar Stroca.

Au urmat apoi Te-Deum-ul și Polihroanele prescrise, la care serviciu au asistat autoritățile civile, în frunte cu Dl Julian Peter, Directorul Banatului și autoritățile militare, în frunte cu dl General Constantin nescu, iar pe piață era înșiruită milițiile din diferitele regimente și o mulțime de credincioși și asistenți.

Răspunsurile corale le-a dat corul, condus de maestrul Sabin Dragoi.

După terminarea Te-Deum-ului, sa format convoul spre morminții Eroilor, în frunte cu cântăreții și clerul slujiitor, urmat de toate autoritățile, de miliție cu muzica și de mulțimea asistenților, trecând printre cordoanele, formate de elevii și elevele tuturor școlilor din Timișoara.

Ajunși la morminți, mai întâi s'a săvârșit sfințirea crucii, ridicată la stăruința D-lui general Constantin nescu, întru amintirea Eroilor, cari au dat jertfa cea mai mare posibilă căci ș'au jertfit chiar viața, în luptele pentru apărarea Patriei, și pentru desrobirea neamului românesc.

Crucea este din marmoră, este foarte impozantă și frumos executată. Pe piedestalul crucii au fost depuse o mulțime de coroane frumoase, aduse de unitățile militare și de alții.

A urmat apoi Parastasul întru pomenirea Eroilor, servit de către P. S. nostru arhiereu și clerul numit mai sus, iar răspunsurile le-au dat tot corul, condus de maestru S. Dragoi.

După terminarea Parastului, a ținut cuvântare P. S. Sa, care cuvântare o publicăm într'alt loc, în întregime.

Cuvântările P. S. Sale străbat la inimă, atât pentru conținutul lor profund, cât și pentru verva, cu care sunt predate; dar de astădată pare că s'a întrecut pe sine însuși, căci cuvântarea a fost cu atât elan rostită și atât de adânc simțită, în cât a impresionat până la lacrimi pe ascultători.

Au mai ținut cuvântări Dl colonel Drăgălina, care în numele armatei, și Dl Fodor, dir. liceului de fete

„Carmen Sylva“, care în numele cetățenilor, au prea mărit jertfa supremă, pe care au adus pe altarul Patriei și a Neamului acela, cari azi dorm sub gheața pământului, prezentându-i ca și pilde a împlinirii datoriei scumpe către Tron și către Țară și îndemnând pe supraviețuitorii, să țină în vie amintire și veclnică pomenire, pe cei reșoși.

În fine a vorbit Dr. gen. Constantinescu, președintele „Soc. Cultul Eroilor“, care a făcut un raport amănunțit despre activitatea societății, a cărei președinte este, până când a ajuns să încheie lucrările și să grupeze și aranjeze mormintele Eroilor, în ordinea exemplară, în care se află acum. Face apel la toți, ca lucrările făcute să le săvârșească, prin înfrumusețarea acestor morminte, sădind flori și îngrijindu-le cu drag și a apelat și la Primăria Municipiului, ca luând în în primire atât sf. Troiță, cât și mormintele Eroilor, de toate neamurile, — să le poarte deosebită grijă, căci numai astfel se va arăta cinste față de acela, cari au fost și nu mai sunt și numai astfel vor avea mângăiere mulțimea de întristați, cari și azi-și plâng cu amar pe iubiții lor, căzuți și înhumați aici, ori pe diferite locuri din câmpurile de război.

Serbarea s'a terminat cu defilarea unităților militare, în fața Prea Sf. Sale și a autorităților militare și civile.

La orele 13 a urmat banchetul, dat de Primărie, în onoarea P. S. Sale Părintelui Episcop.

În aceeași zi d. m. P. S. Sa a făcut vizite la diferiți onorațorii.

Vineri la orele 9 a. m. P. S. Sa a vizitat liceul de băieți „Diaconovici Loga“, unde după ce sa întreținut puțin cu On. corp profesoral, — mai întâi le-au grăit elevilor ort., cari erau concentrați în sala de gimnastică, îndemnând tineretul să și împlinească cu scumpătate datoria de a se lumina neîncetat și arătându-le prin pilde din viață, că pe lângă datoria de a se lumina, trebuie să se îngrijească, mai presus de toate, de binele și fericirea sufletului lor, ceace pot face prin urmarea învățăturilor și împlinirea poruncilor credinței și a sf. noastre biserici strămoșești.

După aceste a asistat la ora de Religie în cl. VI și VII — profesor catichet pr. I. Andreescu — exprimându-și mulțumirea pentru progresul constat și îndemnând elevii, că cele învățate să le aplice și în practica vieții lor sufletești.

A trecut apoi P. S. Sa la liceul de fete „Carmen Sylva“, unde de asemenea s'a întreținut puțin cu On. corp profesoral, apoi a asistat la ora de Religie din cl. VI și VII, catichet păr. I. Imbroane.

A făcut deosebit de bună impresie felul cum păr. catichet a stăruit a se aplica învățăturile credinței la unele împrejurări, cari obvin în viața socială femeiască.

Terminate aceste, P. S. Sa a continuat cu vizitele pe la onorațorii civili și militari, iar apoi a urmat

prânzul la păr. Tr. Golumba, într'o atmosferă plăcută familiară, participând toți preoții ort. rom. din Timișoara.

Cu această ocaziune, P. S. Sa a ținut să răsplătească munca devotată și zeloasă, ce dovedește păr. Golumba, atât ca paroh cât și în calitatea de catichet pe la licee și alte școli și l-a distins, îndreptându-l a purta brâu roșu, cu care însuși P. S. Sa l-a încins pentru prima dată.

Păr. Golumba, adânc impresionat, mulțumește P. S. Sale pentru această surpriză și cinste ce i-a făcut și promite, că această distincție îi va servi ca un stimulent, care să-l îndemne a-și pune și în viitor, toată râvna în slujba sf. biserici și a credinței străbune.

Părintele Golumba a fost viu felicitat de către toți cei prezenți pentru distincția primită și binemeritată.

La orele 18 apoi P. S. Sa a participat la o ședință a Societății femeilor creștine „Triunghiul albastru“, unde l-a întâmpinat prezidenta Societății D-na general Constantinescu cu întreg comitetul de Doamne.

P. C. preoți I. Imbroane și Mel. Șora au luat asupra lor rolul de conferențieri și conducători duhovnici a acestei societăți. În aceasta calitate, păr. Imbroane arată: începutul, felul și scopul societății „Triunghiul Albastru“, care societate, prin munca intensivă, desinteresată și plină de însoțire a Doamnelor din comitet, a reușit și în decursul celor abia doi ani dela înființare, să învingă greutățile începutului, să lumineze, să învețe, să ajute și să îndrepteze pe atâtea ființe femeiești muncitoare, — tinere și mai în vârstă, — cari au atâtea lipsă de ocrotire, îndreptare și ajutorare în viața de acum, plină de greutate și ispite. Mulțumește P. S. Arhieru pentru înalta vizită, care va îndemna pe toți cei dela conducere să depună toată munca pentru dezvoltarea acestei societăți de ocrotire și asistență socială atât de trebuitoare și totodată îl roagă să împărtășească binecuvântarea Sa asupra începuturilor făcute, ca astfel cu ajutorul lui Dumnezeu să poată dezvolta, an de an, activitatea tot mai folositoare, pentru luminarea și ajutorarea muncitoarelor, lipsite de ocrotire creștinească.

Prea S. Sa răspunde cuvintelor păr. Imbroane, arătând via Sa mulțumire sufletească când vede și constată cum damele române, ne luând în seamă oboseala, muncesc cu atâtea râvnă, săvârșind fapte de samaritanice fapte de adevărată iubire creștinească, națională și ortodoxă. Citează din sf. Scriptură cazuri, prin cari arată, că femeile și la începutul creștinătății au avut mare rol în răspândirea credinței, care rol s'a menținut și în cursul veacurilor, chiar până 'n zilele noastre. Laudă râvna D-nei prezidență și a Doamnelor din comitet; le îndeamnă să lucreze și pe mai departe cu toate abnegațiunea; le împărtășește binecuvântarea Sa și cere dela Părintele cel ceresc dar și ajutor, asupra lucrării lor de binefacere, în zilele veacului de acum.

Elevele prezente cântă imnul Soc. „Triunghiul

Albastru" și termină cu „Mulți ani“ la adresa P. S. Sale, care a semnat în Condica de vizitațiuni această dată de înaltă vizită și de mare însemnătate pentru Societate.

După ce P. S. Sa s'a mai întreținut cu Doamnele din comitet, călăuzit de D-na prezidentă, a vizitat locurile și aranjamentele realizate până acum, apoi exprimându-și de nou mulțumita Sa înaltă pentru cele aflate și văzute, P. S. Sa a părăsit așezământul Societății.

După puțină odihnă, recreat în câțva de obo-seala acestor zile, apoi s'a reîntors P. S. Sa la reședința din Arad.

Fie ca sămânța învățăturilor și îndemnurilor bune, împrăștiată în cursul acestor zile printre fiii sufletesti din Timișoara, să aducă roade, roade bune și folositoare sufletelor, spre mărirea lui D-zeu, spre binele Patriei și întărirea credinței noastre străbune.

MISIUNE RELIGIOASĂ în orașelul Sânnicolaul-mare la ziua Eroilor.

În ziua de 21 Mai a. c. la praznicul Înălțării Domnului, stăt de fericit îmbinat cu ziua Eroilor noștri, preoții din tractul B-Comloșului au săvârșit în cadre foarte frumoase o misiune religioasă în Sânnicolaul-mare, participând la dânsa următorii preoți:

Dr. Ștefan Cioroianu protopop, Virgil Negru din Igrış, Leon Blaga din Secușigiu, Sever Sebeșan din B-Comloș, Victor Barbulescu din Vulcani și preoții locali pâr. Ioan Popovici și Dr. Petru Fleseriu, având alături de acești preoți și pe diaconul din Arad pâr. Ciurescu.

Serbarea s'a început în presara praznicului, când s'a săvârșit denia. Cu toate că timpul era nefavorabil, la biserică a venit o mulțime respectabilă de popor. Cu această ocazie a vorbit pâr. Virgil Negru din Igrış despre „Cultul Maicei Domnului și cum trebuie să imite mamele pe Maica Domnului în creșterea copiilor“.

Sfinția Sa a prins chestiunea foarte bine și a impresionat mult publicul cu felul domol și serios cu care și a depănat cuvântarea.

Mâine zi s'a făcut sf. liturghie în sobor și apoi procesiune la cimitir pentru a serbători pe eroii neamului.

A fost o priveală frumoasă, 8 preoți încadrați de reprezentanța oastei, de intelectuali și popor. O mulțime impunătoare se revârșea pe străzile cari duceau către cimitir. Aici a vorbit Dr. Ștefan Cioroianu relevând înțelelesul serbării și accentuând că România mare, dacă se aseamăna cu o floare frumoasă, rădăcinile

cari îi dau viața sunt morții căzuți pe câmpul de luptă, cu exemplul lor.

Brav s'au purtat cântăreții de strănă și corul bun din Sânnicolaul mare, făcând, prin frumoasele lor cântece sfinte, slujbele atrăgătoare.

Tot așa am ascultat cu plăcere corul școlii noastre din Sânnicolaul mare, condus de Dl prof. Rusovan.

Mulțumind preoților locali, pâr. Ioan Popovici și Dr. Petru Fleseriu pentru priceperea cu cari au aranjat lucrurile și pentru dragostea cu cari ne-au primit, nu putem și nu insistăm asupra rostului trumos pe care îl au misiunile noastre religioase.

Bateți și se va deschide!

După război sufletul poporului nostru pare oboisit și flămând și chiar misiunile religioase trebuie să recreeze și să hrănească acest suflet.

Incheem cu cuvintele tradiționale: D-zeu să primească sf. slujbe, iar pe cei ce au luat parte la dânsle să-i binecuvinteze.

Martor.

Misiuni religioase în Chișoda-noauă.

(Cinci 5 sectari botezați.)

În Duminica de 12 Martie a. c. cu prilejul instalării oficiale a alesului preot Gh. Tocitu de paroh în Chișoda-nouă, s'au făcut și misiuni religioase în aceea parohie.

La sf. Liturghie — la care au luat parte preoții M. Șora Gh. Tocitu, N. Ilieșiu și Gh. Albu, — s'au cuminecat elevii școlii primare în număr de 50 și credincioși în număr de circa 30 înșl. Pâr. M. Șora a predicat despre rolul sfintei cruci.

Un însămnat moment al misiunii a fost botezarea celor 5 — cinci — sectari, — unei femei reîntoarsă dela secta nazareană și patru frați minori, fii ai foștilor bapțiști Ioan și Maria Opriș de acolo, reîntorși și ei mai de vreme în sânul bisericii străbune.

Actul botezului, aranjat cu fast, a făcut edificatoare impresie și este un real succes al pâr. Gh. Tocitu în misiunea sa din parohie.

După masă, la ora 3, la ședința cercului religios a conferențiat pâr. Gh. Albu din Fratelia despre: „Credința și Știința“, iar la ședința cercului cultural „Astra“, a vorbit N. Ilieșiu despre: „Credința Ortodoxă în viața neamului“, iar elevii școlii primare au executat mai multe cântări și declamări, sub conducerea învățătorului Gh. Musătescu.

Pe cât de modest aranjamentul începător al locașului de rugăciune, pe atât de multă și conștie însuflețire.

Cinste lor.

Tie Flaviu.

Ședința a II-a

ținută la 11 Maiu 1931.

Președinte: P. Sf. Sa Episcopul *Dr. Grigorie Gh. Comșa*.

Secretar: *Gh. Andraș*.

P. Sf. Sa Episcopul Grigorie deschide ședința la orele 10 a. m.

12. Se citește sumarul ședinței I

și se verifică.

13. Se prezintă cererea de concediu a deputatului *Dr. P. Oblădeanu* pentru restul sesiunii.

Concediul cerut se aprobă.

14. *Traian Vățianu*, raportorul comisiei bisericești, citește raportul general Nr. 2661/1931 al Consiliului eparhial, secția bisericească, despre activitatea din cursul anului 1931 și în numele aceleiași comisii propune, iar

Adunarea eparhială ia la cunoștință acest raport în general. Raportul se va tipări între anexele actelor și desbaterilor Adunării eparhiale (Anexa C).

15. Intrându-se în desbaterea specială a aceluiaș raport Nr. 2661/1931 al Consiliului eparhial, acelaș raportor propune în numele Comisiei bisericești, iar

Adunarea eparhială ia la cunoștință și aprobă întocmai punctele speciale 1 a, c, d; 3, 6, 7, 8, 9, 12, 13 și 14.

16. În legătură cu punctul I lit. b al aceluiaș raport Nr. 2661/1931 al Consiliului eparhial referitor la modalitățile de îngrădire a accesului în corporațiunile bisericești a altor membrii, decât a celor mai buni credincioși, acelaș raportor al comisiei bisericești propune, iar

Adunarea eparhială invită Consiliul eparhial să stăruie a spori și a aplica și în viitor mijloacele, prin cari să se inspire conștiința religioasă și răspunderea pentru situația ce o dețin în biserică membrii corporațiunilor bisericești.

17. În legătură cu p. II al aceluiași raport Nr. 2661/1931 al Consiliului eparhial referitor la activitatea oficiilor și corporațiunilor protopresbiterale, acelaș raportor propune în numele comisiei bisericești, iar

Adunarea eparhială, luându-l la cunoștință, invită Consiliul eparhial să stăruie să se recunoască la Guvernul țării ca să fie recunoscute nu numai 4 ci toate protopopiatele din Eparhie ca îndreptățite la diurne, cari să li se acorde prin buget suplimentar tuturor protopopilor, iar personalul prevăzut în art. 63 din Statutul pentru organizarea bisericii să fie luat în bugetul anului viitor.

18. În legătură cu p. IV al aceluiaș raport Nr. 2661/1931 al Consiliului eparhial despre

activitatea pastorală a preoțimii, acelaș raportor propune în numele comisiei bisericești, iar

Adunarea eparhială ia act cu plăcere despre străduințele preoțimii de a predica tot mai mult și a acționa prin misiuni în popor și cercuri religioase pentru a întări sentimentul religios în popor și a-i da o mai bună îndrumare. Deasemenea ia act cu plăcere și despre activitatea preoțimii din conferințele preoțești, prin cari se cultivă pe sine pentru a putea împlini în măsură tot mai mare îndatoririle pastorale.

19. În legătură cu p. V al aceluiaș raport Nr. 2661/1931 al Consiliului eparhial în privința vieții morale a poporului acelaș raportor propune în numele comisiei bisericești, iar

Adunarea eparhială ia la cunoștință cu plăcere că cercetarea bisericilor și numărul celor cununăți, mărturisii și cuminecați, este în creștere, dar tot atunci invită Consiliul eparhial să caute și să aplice mijloacele, prin cari preoții să primească și alte colaborări în munca ce o desfășoară pentru reducerea numărului concubinzelor și a căsătoriilor numai cu contract civil.

20. În legătură cu p. X al aceluiaș raport Nr. 2661/1931 al Consiliului eparhial referitor la sfințirile de biserici și paraclise, precum și referitor la p. XI despre vizitațiunile canonice, acelaș raportor propune în numele comisiei bisericești, iar

Adunarea eparhială ia act cu recunoștință despre munca laborioasă și zelul desfășurat de P. Sf. Sa Păr. Episcop Grigorie la sfințirile de biserici și vizitațiunile canonice făcute în parohii în anul 1930, mângâind, întărind și înățănd sufletele credincioșilor.

21. În legătură cu p. X și XI ale aceluiaș raport Nr. 2661/1931 al Consiliului eparhial în privința vizitațiunilor canonice ale P. Sf. Sale Păr. Episcop, acelaș raportor propune în numele comisiei bisericești, iar

Adunarea eparhială ia act cu plăcere de participarea deputaților arătați în raport la actele și sărbătorile religioase din prilejul sfințirilor de biserici și a vizitațiunilor canonice, dând pilde bune și lăsând impresii plăcute în popor.

22. În legătură cu acelaș raport Nr. 2661/1931 al Consiliului eparhial mai iau cuvântul deputații *Dr. Mircu, M. Păcățianu, Dr. A. Bogdan și Dr. E. Micloși*, arătând că la unele oficii publice nu se respectă repausul dominical, ba chiar și soldații sunt puși la muncă.

Adunarea eparhială roagă pe P. Sf. Sa Păr. Episcop să intervină la autoritățile respective în interesul bisericii noastre și pentru propagarea în cercuri tot mai largi a religiozității în toate straturile societății.

23. În legătură cu acelaș raport Nr. 2661/1931 al Consiliului eparhial dl. deputat *Dr.*

P. Ciobanu, referindu-se la cele semnalate de D-Sa în p. 36 al procesului verbal al Adunării eparhiale din anul 1930, cere să se ia măsuri disciplinare grabnice împotriva preotului Pavel Ardelean din Timișoara-Mahala din cauza ținutei lui față de credincioșii de acolo și de decedatul său coleg I. Plavoșin. După ce în această chestiune mai iau cuvântul deputații Dr. M. Mărcuș, Dr. M. Nicula, Dr. I. Doboșan, P. C. Sa P. Morușca și după ce P. Sf. Sa Păr. Episcop dă lămuriri despre pedicile, cari din cauze tehnice îngreunează luarea de măsuri mai severe și ducătoare la scop în asemenea cazuri, Dr. P. Cioban face propunerea, iar

Adunarea eparhială invită Consistoriul spiritual eparhial să prezinte Adunării eparhiale raport anual despre activitatea sa. Tot odată se vor face intervențiile cuvenite la autoritățile competente pentru modificarea regulamentului disciplinar în sensul ca P. Sf. Episcopi să li se lărgască mai mult drepturile în privința disciplinării preoților.

24. Raportorul comisiei bisericești, Traian Vățianu, citește raportul special al Consiliului eparhial, secția bisericească, Nr. 2632/1931 privitor la modificarea concluzului Nr. 84 din anul 1910 al Sinodului eparhial în privința îndreptăririi candidaților de preoți de a recurge la parohiile rurale și urbane. Raportorul, în numele comisiei bisericești propune, iar

Adunarea eparhială menționând împărțirea parohiilor în trei clase și subîmpărțind pe cele de clasa I-a în parohii urbane și rurale, hotărăște scoaterea din vigoare concluzului menționat Nr. 84 din 1910, care se înlocuiește cu următoarele norme:

1. Potrivit art. 35 din Statutul de organizare și în consonanță cu dispozițiunile cuprinse în adresa Nr. 211 din 9 Aprilie 1930 a Sfântului Sinod la parohii urbane pot fi admiși și cvalificați numai doctori sau licențiați dela Facultățile de teologie și absolvenți ai Academiiilor teologice din țară, cari au la baza studiilor teologice bacalaureatul de liceu sau diploma de absolvire a unui Seminar teologic și cari la examenele anuale și generale dela Academie, precum și la examenul de cvalificație preoțească au obținut media „distins” (foarte bine, laudabil)

Absolvenții și titrații Facultăților și Academiiilor teologice din străinătate pot fi admiși, dacă își echivalează studiile prin autoritățile cu cădere.

2. La parohii rurale de cl. I. pot fi admiși și cvalificați absolvenți de Facultăți netitrați și de Academii teologice cu bacalaureat de liceu, cari au obținut la examenele dela

Academie și la cele cvalificație preoțească media „bine” și absolvenții fără bacalaureat cu media „distins” (foarte bine, laudabil) la toate aceste examene.

3. La parohii rurale de cl. II. pot fi admiși și cvalificați absolvenți de Academii cu bacalaureat de liceu, cari au prestat toate examenele reglementare cu media „suficient”, și absolvenții fără bacalaureat de liceu, cari la aceste examene au obținut media „bine”.

4. La parohii rurale de cl. III. pot fi admiși și cvalificați toți absolvenții Academiiilor teologice, cari au prestat examenele prescrise cu media „suficient”.

5. Preoții asimilați clasei, pentru care au prestat examenul de promovare, întra la parohiile rurale în drepturile clasei pentru care au primit promoția, fără privire la pregătirile lor anterioare. Având la baza studiilor lor dela Academiiile teologice bacalaureatul de liceu, pot fi promovați la parohii urbane.

6. Drepturile câștigate nu se pot altera.

25. Raportorul comisiei bisericești, Traian Vățianu, citește raportul special al Consiliului eparhial, secția bisericească, Nr. 2747/1931 cu privire la înființarea unei școli de cântăreți bisericești și în numele comisiei propune, iar

Adunarea eparhială recunoaște necesitatea înființării școlii de cântăreți bisericești și decide înființarea ei, invitând Consiliul eparhial să facă toate pregătirile de lipsă ca școala să se poată deschide încă în toamna anului curent.

26. Raportorul comisiei economice, P. Givulescu, citește raportul general Nr. 2834/1931 al Consiliului eparhial, secția economică, privitor la gestiunea anului 1930 și propune, iar

Adunarea eparhială ia raportul la cunoștință și dispune tipărirea lui între anexele sumarelor Adunării. (Anexa) Totodată se ia act și de ștergerea sumei de Lei 13.641,50 sub titlu de datorii și pretențiuni neincasabile.

27. Acelaș raportor citește raportul special Nr. 1761/1931 al Consiliului eparhial, secția economică, privitor la socoțile fondurilor, fundațiilor și depozitelor de casă administrate de Consiliul eparhial în anul 1930 și propune în numele comisiei, iar

Adunarea eparhială ia la cunoștință acest raport și dă Consiliului eparhial descărcarea cuvenită Totodată dispune ca raportul să se tipărească între anexele sumarelor Adunării eparhiale (Anexa).

28. Acelaș raportor citește raportul special Nr. 2958/1931 al Consiliului eparhial, secția economică, referitor la dublarea contri-

buțiunii diecezane și propune în numele comisiunii, iar

Adunarea eparhială la la cunoștință acest raport și aprobă dublarea contribuțiunii diecezane cu observarea ca din aceste încasări să se întregească și retribuțiunile protopopilor.

29. Acelaș raportor citește raportul special Nr. 2914/1931 al Consiliului eparhial referitor la aflarea mijloacelor, prin cari fondul de pensii al funcționarilor dela Consiliul eparhial s'ar putea augmenta astfel ca să fie capabil de a asigura pensiunea membrilor, și propune, iar

Adunarea eparhială consideră propunerea din raport a Consiliului eparhial rezolvită prin faptul că în bugetul anului curent s'a alocat suma de 100.000 Lei pentru augmentarea fondului de pensii al funcționarilor dela Consiliul eparhial, care și în trecut s'a augmentat din excedentele bugetare.

30. Acelaș raportor citește raportul special Nr. 2844/1931 al Consiliului eparhial, secția economică, privitor la venitele și cheltuielile Consiliului eparhial și Academiei teologice pe anul 1931 și în numele comisiunii propune, iar

Adunarea eparhială aprobă bugetul cu	
Venite	Lei 7.161.971
Cheltuieli	" 6.752.257

Excedent: Lei 409.714

31. În legătură cu raportul Nr. 2958/1931 al Consiliului eparhial deputații Dr. P. Cioban, Dr. C. Iancu și Dr. M. Mărcuș, relevând nedreptatea și situația tristă ce s'a creiat Bisericii noastre prin bugetul Statului pe anul în curs, cer să se dea o publicitate cât mai largă acestei stări nedrepte și îngrijitoare în raport cu celelalte culte din țară și propun, iar,

Adunarea eparhială hotărăște a se face demersuri pe lângă marele patriot Nicolae Iorga, șeful Guvernului, cerând repararea nedreptății, ce se face Bisericii dominante prin tratamentul vitreg.

32. Raportorul comisiunii de validare, Dr. T. Botiș, prezintă rapoartele Consiliului eparhial Nrii 3416/1930, 3684/1930 și 2153/1931, prin cari se înaintează actele privitoare la alegerea unui deputat din cler în cercul Buteni și a câte unui deputat mirean în cercurile Ineu, Birchiș și Hălmagiu. Acelaș raportor propune în numele comisiunii de validare, iar

Adunarea eparhială validează mandatele deputaților mireni: Remus Rafirolu ales în circumscripția Birchiș și Traian Mager ales în circumscripția Hălmagiu, precum și a deputatului din cler Iuliu Bodea ales în circumscripția Buteni. Validarea mandatului lui Dr. Ioan Hăr-

duțiu, ales în circumscripția Ineu, se ține în suspens până la prezentarea mandatului.

33. Raportorul comisiunii organizatoare, Dr. Cornel Iancu, citește raportul general al Consiliului eparhial plenar Nr. 2933/1931 asupra gestiunii anului 1930 și propune în numele comisiunii, iar

Adunarea eparhială, luând la cunoștință acest raport, hotărăște să se tipărească între anexele proceselor verbale ale Adunării (Anexa C.).

34. În legătură cu raportul Nr. 2933/1931 al Consiliului eparhial, P. Sf. Sa Păr. Episcop elogiază în cuvinte calde activitatea din sânul Adunării a decedaților deputați mireni: Dr. T. Burdan, Dr. I. Robu și Ionel Mocioni, iar

Adunarea eparhială se ridică în picioare în semn de ploasă amintire.

35. După ce data ședinței proxime se fixează pentru orele 16 p. m. din ziua de astăzi, când se va continua dezbaterea raportului comisiunii organizatoare, P. Sf. Sa Păr. Episcop ridică ședința prezentă la orele 13 din zi.

Președinte:

(ss) Dr. Grigorie Gh. Comșa

Secretar:

(ss) Gh. Andraș

Chemați și aleși

Doctor fără plată; făcător de bine prin mijloace supranaturale, oriunde și oricând; blând alinător al durerilor, asiduu mângăitor prin cuvinte convingătoare, Mântuitorul Iisus Hristos a avut în jurul Său oameni din toate categoriile și clasele sociale. Mulțimea aceasta, deși atât deosebită, se putea clasa în tagma celor chemați și a celor aleși.

Oricâtă deosebire există între curioșii salahari și savanții veșnic preocupați, între vameși și farisei, între cerșitori și bogații nemiloși, toți priveau minunile lui Iisus și ascultau cuvântul Dumnezeiesc, prin prisma celor chemați, cu scopul de a-și potoli curiozitatea.

Toți au fost primiți. Toate cererile lor au fost ascultate cu blândețe și rezolvite pe loc. O rugăciune ferbinte, o credință tare, o voință neșovăielnică, ba până și o curiozitate erau satisfăcute cu plăcere.

Drept recunoștință, ologii de tot felul ce-și puteau purta patul, orbii ce nu mai aveau trebuință de însoțitor și leproșii redați vieții, vor fi format mulțimea ce-L urma. Ei vor fi decorat

cu prezența lor manifestația de simpatie dela Praznicul Azimelor. Ei, împreună cu femeile și copiii lor, înălțat-au Osanăle celui ce venia întru numele Dlui.

Dar recunoștința nu ținu decât o zi. Mulțimea obosită își vedea misiunea terminată. A doua zi și-a căutat de afaceri. În săptămâna Patimilor Iisus are în jurul său pe cei doisprezece aleși. Nici unul dintre aceia pe cari îi vindecase, sau le făcuse vreun bine. Doisprezece oameni, integri, hotărâți să se jertfească pentru a câștiga biruința.

Aceștia vor rămâne pentru toate veacurile călăuzitorii sufletelor în calea mântuirii; aceștia vor forma stâlpii creștinătății; aceștia sunt predestinații nemuririi. Nu chemații, ci numiții!

Nu alegătorii ci aleșii!.....

A-ți alege colaboratorii în munca sinceră spre realizări pozitive, iată criteriul ce-ți asigură succesul. A cunoaște oameni și a te înconjură de cei mai buni, iată o însușire Dzelească în om. Reușești dacă ai grupați în jurul tău pe cei mai harnici, pe cei mai sinceri, pe cei mai însuflețiți pentru idealul tău, pe cei mai iubitori, căci: de mulțori chiar cei mai harnici nu satisfac așteptărilor, dar având exemplul tău vor căuta să se mențină;

de multe ori sinceritatea ucenicului stângenește bunele intențiuni, dar, ocrotită de puterea învățătorului, sinceritatea adevărată promovează progresul.

Nu întotdeauna simt ucenicul însuflețirea spre idealul preconizat de învățătorul, dar probele superiorității Lui dau mai multă tărie facultăților sufletești.

Nu totdeauna este iubit învățătorul, căci nu totdeauna este înțeles, dar lepădarea, care să-i lege de El printr'o legătură veșnică, este proba adevăratei iubiri, fără de care nu este biruință.

Azi se va putea oare păstra între administratorii Tainelor Dzeiești această scară ierarhică a valorilor? Cred că da. Cu o singură condiție: ca să putem spune colaboratorilor: „Nu voi m'ați ales pe mine, ci eu v'am ales pe voi.... Evgh. Ioan c. 15 v. 16.

Pr. Teofor Herbei

Primejdia sectelor.

Una dintre primejdiile cari amenință viața noastră de Stat și bisericească este desigur și aceea a sectelor religioase. În aceste zile când greutățile vieții ajung aproape insuportabile, când din toate colțurile

rânjește mizeria ca un destin diabolic, când se prăbușesc idealurile sfinte acțiunea sectelor, întruchiparea Idellor subversive și ostile neamului și Bisericii este semnificativă. Destrăbălarea egoistă a acestora își ajunge apogeul. Misionarii minciunii și a desbinării sufletești a neamului românesc propagă nestingheriți de nimeni minciuna care îl stăpânește fantoma conducătoare spre prăpastie ce o urmează cu ochii închiși. Azi când după atâtea jertfe ce a trebuit să îndure poporul român, în timp de 1000 ani, când prin ajutorul Celui Prea Înalt, și prin vitejia incomparabilă a soldatului român și puterii lui de rezistență, s'a realizat cece de mult era gravat în cartea destinului și-n inimile noastre acești răsvrățitori caută a întona desarmonia sufletească a acestui neam la a cărui făurire strămoșii noștri au muncit cu ochi ridicați spre cer. Ne facem o datorie înpusă de conștiință, atunci când atragem atențiunea țaranului român prea credul din fire, pentru a se feri de acești colportori de noțiuni imaginare și subminătoare vieții noastre de Stat. Semnalăm un singur caz din fecundă activitate a acestor rătăciți și alterați sufletește. Zilele trecute a fost excrocătat în modul cel mai ordinar o biată „credincioasă” adventistă din Nădlac, de către conducătorii adventiștilor cu respectabila sumă de 300.000 lei, bani câștigați cu multe neajunsuri pentru zilele următoare, ci să se plimbe în mașini de lux „nenorocind o familie, un suflet!

Iată unul din fradmentele creștineștei activități a sectarilor cutropiți de bezna neștiinței. S'a confirmat în El multe rânduri că sectarii sunt cei mai devotați aderenți ai acelor cari prin răspândirea Ideilor lor, urmăresc distrugerea neamului și a țării românești. Jos masca sectelor a căror scop meschin s'a descoperit. Indulgența din partea autorităților să înceteze, pentruca mai repede sau mai târziu consecințele să nu fie prea tragice. Fiecare bun român are datoria ca prin curat avânt sufletesc să contribuie la continuarea clădirii armonioase și trainice a neamului și scumpel noastre Sf. Biserici. Iar acei cari ați avut nefericirea de a cădea victime, ușurați-Vă conștiința veniți la strămoșeasca voastră lege, care a avut un rol atât de însemnat în conservarea noastră etnică și culturală, dovedind că Vă iubiți neamul, și că voiți prin noua voastră viață a fi în legătură cu Iisus Hristos, spre a conlucra la opera de mântuire a scumpe noastre Români și spre Prea Mărirea Atotputernicului Dumnezeu!

Lupta și jertfa Mântuitorului pentru salvarea omenirii să deștepte în noi curajul luptei împotriva tuturor relelor ce s-au mistuit în mijlocul nostru și să distrugem uneltrile nefaste străine de sufletul românesc.

HORIA VIȘOIU
stud. teolog an. III.

Ziua Eroilor în Arad.

Ca și în alți ani, tot așa ziua Eroilor din anul acesta s'a sărbătorit Joi în 21 Mai, în ziua înălțării, cu pietatea cuvenită. În aceasta zi de praznic românesc, P. S. Sa Episcopul nostru Grigorie, la insistența căpeteniilor din Timișoara, a pontificat și condus procesiunile din Timișoara.

În Arad solemnitatea principală s'a ținut la monumentul Eroilor din Cetate. Pe un podiu încadrat în verdeața și draperii naționale, s'a oficiat parastas pentru Eroii patriei Române, de I. P. C. Sa Arhimandritul Suciu, preoții Dr. Gh. Popovici, I. Gheorghiu și diaconul Văleanu. Erau de față delegații autorităților civile, militare, școlile, delegații diferitelor instituții, precum și soldații din garnizoană, în frunte cu ofițerii lor, toți în mare ținută. Tot în acel timp s'au ținut parastase la: cimitirul militar, la cimitirele „Eternitatea” și „Pietatea”. La oarele 8 fix au tras vreme de 10 minute toate clopotele din Arad, când lumea s'a descoperit timp de 2 minute și a înălțat rugăciunile la Cer, pentru odihna scumpilor noștri eroi și pentru prosperarea patriei noastre iubite. După parastas în Cetate muzica militară a intonat Imnul regal, iar părintele Gheorghiu și colonelul Chirculescu au vorbit cu însuflețire despre însemnătatea zilei preaslăvind jertfa supremă a celor 800,000 eroi români, pe osemintele căror s'a clădit *România Mare*.

Apoi s'a făcut o procesiune la cimitirul sârbesc din cetate, unde părinții Draia și Gheorghiu au făcut parastas pentru eroii sârbi, decedați și uciși în Cetatea Aradului.

După masă a fost un festival la Palatul Cultural, unde a vorbit, ca totdeauna, admiral căpitanul Popovici de împlinirea idealului nostru național și datoria ce-o are fiecare cetățean față de iubita noastră țară. S'au declamat poezii patriotice, corul teologilor a cântat în mod evlavios câteva cântări funebrele și muzica militară a intonat mai multe arii naționale.

INFORMAȚIUNI.

Sfânta Scriptură în 11,888.226 exemplare. Lordul Hallsham, președintele societății pentru răspândirea Bibliei, în vorbirea rostită în adunarea generală a societății a raportat, că societatea a editat Biblia în cursul anului 1930 în 644 limbi și în 11,888.226 exemplare. Dela războiu încoace numărul bibliilor, tipărite în englezește, s'a dublat. Aceste cifre, a zis Lordul Hallsham, arată, mai presus de orice, progresul vieții religioase în imperiul britanic. (1.)

Conferință omiletică la Lovrin. Preoțimea tractului B. Comloș a ținut Joi în 28 Mai a. c. conferința omiletică sub prezidiul P. S. Sale Episcopului nostru Grigorie, și sub conducerea părintelui protopop Dr. Ștefan Cioroianu. Raport despre această conferință foarte bine reușită, vom publica în numărul următor al revistei noastre.

Trecerea dela Liceu la Universitate. Dl. prof Iorga ministrul instrucțiunii a ținut în zilele trecute o conferință cu foștii miniștrii ai Instrucției. S'a luat o hotărâre ca să se facă unele schimbări la școli. Astfel rămâne și pe mai departe liceul cu șapte clase. Așa zisa clasă cu bacalaureat nu se va mai înființa, cum nu va mai funcționa nici anul preparator la Universitate. Trecerea dela liceu la universitate se va face numai pe baza bacalaureatului. Bacalaureatul se va schimba. Nu se mai cere candidaților prea multă teorie și prea multe matematici. Bacalaureatul va rămâne numai un examen de cunoștințe generale. La intrare în universitate se va ține un examen de admitere cu profesorii de specialitate la care urmează să se înscrie candidații.

Patriarhul Jugoslaviei, printr'o adresă către Arhiepiscopul din Atena, aduce acestuia la cunoștință că biserica ort. din Judoslavia va trimite — în anul viitor — studenți la școlile superioare teologice din Constantinopol, România și Grecia, pentru ca astfel să se poată ajunge la o cât mai temeinică cunoaștere reciprocă a bisericilor ortodoxe. Indeamnă pe P. S. Arhiepiscop să facă acelaș lucru în ceea ce privește biserica grecească.

Aci e de notat că bis. ort. rom. practică — într'o măsură oarecare — ideea de mai sus. Astfel sunt astăzi câțiva studenți români, pentru a studia Teologia, ba unul e chiar la Ierusalim; într'o vreme au fost și la Varșovia (de prezent nu știu dacă se află).

Ce face pripeala. Acum câțiva ani, s'a înapoiat din America țaranul Sava Chicin, cu agoniseală de câteva milioane lei. El s'a așezat în comuna sa Semlac, j. Arad. S'a cumpărat casă și pământ și le-a înscris pe numele nevastei, care apoi, l-a izgonit. Nefericitul soț a încercat să-și convingă nevasta să se împace, dar n'a izbutit. Deunăzi s'a dus — înarmat cu un revolver, să o silească la împăcare. Nereușind nici de data aceasta, a scos arma și a tras două gloanțe, care însă nu au nimerit-o. Nevasta l-a dat pe mâna jandarmilor. Soțul nefericit spune că n'a voit să-și ucidă nevasta ci numai s'o sperie.

Primejdia unui nou război. O mare foale englezească a scris zilele trecute cu mare îngrijorare despre primejdia izbucnirii unui nou război în Europa. Foala arată că înainte de toate pacea o amenință pregătirile Rusiei bolșevice.

BIBLIOGRAFIE.

Dr. Grigorie Comșa, Episcopul Aradului: **Acțiunea Catolică și Ortodoxia Activă**. Arad 1931, pag. 56. Prețul 15 Lei. Arad. Tipografia Eparhială.

Lucrarea aceasta a P. Sf. Episcop Grigorie al Aradului arată că nu numai pe teren economic, social și politic este necesar ritmul cel nou, dar și pe terenul vieții religioase se impune acțiunea cu cele mai alese arme sufletești. Autorul, atent la mișcarea cea mai recentă din biserica apuseană, numită: „*Acțiunea Catolică*”, arată că s'a ivit și în România sub titlul asociației generale a Românilor uniți. Față cu mișcarea de organizare a forțelor catolice, Prea Sfinția Sa preconizează fortificarea ortodoxiei prin organizarea tineretului ortodox pe întreaga țară, organizarea femeilor și bărbatilor, Oastea Domnului, misiuni religioase pentru popor, cursuri de catehizație, comitete pentru împăcarea credincioșilor, comitete misionare și case culturale.

Cartea aceasta ieftină este o reală contribuție la organizarea apostolatului laic în biserică și preoșimea face mare serviciu contribuind la răspândirea ei în cercurile intelectualilor. Citind lucrarea, oricare se poate convinge că ortodoxia trebuie să devină cât mai activă pentru fortificarea sufletului unitar al Românismului.

1—3

A apărut: „*Horia și Cloșca*”, o modestă broșură istorică. Subiectul broșurei — revoluția lui Horia — scrisă de un contemporan istoric sas în nemțește, tradusă mai târziu în ungurește, iar acum tradusă și tipărită în românește, de pe un manuscris, de Prea Sfințitul Roman dela Oradea mare.

Istoricul Schiller, care descrie revoluția din 1784, se ocupă pe pagina primă de persoana lui Horia, pe care ni-l prezintă la vârsta de 50 ani — uscățiv și svelt — strajnic poruncitor, născut pe stăpânire, nu era oarecare cap de bostan încult și stupid, ci *om cu învățătură*, vorba nemțească curgea din el ca apa vie și cetise cu temelii mulți autori germani, *cap deschis, minte ageră, talent oratoric, primar și cantor* în satul său.

Traducătorul Csövek — maghiar — spune: „*aceasta viață de oameni frumoși, zdraveni și spornici, al căroră clocotitor sânge roman nu e chisăltă de prune*” încerca se scape din jugul nobililor maghiari.

Iată de ce primarul Horia, mergând cu jalbă la împăratul — întors cu promisiuni — după ce povestea poporului adunat la 1 Noemvrie 1784 înaintea bisericii din Mesteacăn, — plecă cu ai său să-și facă dreptate cu foc și fer.

Tipografia Diecezană, Strada Eminescu, Nr. 18. Arad.

Ce cereau iobagii? Nimic altceva decât ceea ce s'a cerut și se cerea mereu: *ștergerea privilegiilor și pământul să fie dat, — împărțit numai celor ce-l muncesc*. Se opri uraganul cu pedeapsa de moarte — moarte de martir — a celui ce fusese puțină vreme „*Rex Daciae*” și a ortacilor lui, la 28 Faur 1785.

Să punem aceasta broșură pe masa fiecărui cărturar român.

A apărut și se recomandă foarte călduros lucrarea „*Metodica misionară*” de M. A. Calnev, trad. de pr. A. Scvoznicov, editură a Consiliului eparhial Chișinău. E o lucrare valoroasă și indispensabilă pentru toate fețele bisericești și pentru studenții în teologie, precum și pentru oricare creștin, care vrea să aducă serviciul colaborării cu ierarhia. E o lucrare de 100 pagini și costă 20 Lei bucata, La comenzi peste 25 exemplare se acordă rabat de 20%. Comenzile sunt de a se face pe protopopiate, direct la Consiliul eparhial Chișinău (Basarabia).

Arad, la 12 Muiu 1931.

Consiliul eparhial ort. rom. Arad.

Nr. 2568/1931.

Concurs.

Pentru postul de *exator al Consiliului eparhial ort. rom. din Arad*, publicăm concurs cu termen de 30 zile, socotite dela prima publicare în „*Biserica și Școala*”.

Salarul împreună cu acest post este cel prevăzut în bugetul Statului pentru postul de șef de serviciu cl. III-a fără gradații.

Doritorii de a ocupa acest post trebuie să îndeplinească următoarele condițiuni:

1. Studii de 8 clase liceale, cu bacalaureat.
2. Studii teologice sistematice și calificațiune preoțească pentru parohii de cl. I.
3. Serviciu preoțesc de cel puțin cinci ani (5) împliniți.

Alesul va avea să locuiască în Arad.

Reflectant din altă Eparhie va putea ocupa acest post numai după ce va produce litere demisionale dela Chiriarhul respectiv.

Doritorii de a ocupa acest post, vor înainta Consiliului eparhial ort. rom. din Arad cererile, însoțite de Autobiografie și dovezi autentice, relative la îndeplinirea condițiunilor.

Arad, din ședința Consiliului eparhial, secția economică, — ținută la 30 Aprilie 1931.

Consiliul eparhial.

— □ —

1—3

Redactor responsabil: SIMION STANA